

Arrest

nr. 220 424 van 29 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. PEETERS
Wetstraat 57
1040 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PEETERS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 4 november 2015 België is binnengekomen, diende op 4 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 14 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 29/09/2017, van 09u03 tot 13u16. U werd bijgestaan door een tolk Pasjtoe-Engels. Uw advocaat, meester Simoens loco meester Vandendriessche, was gedurende het hele gehoor aanwezig. U werd opnieuw gehoord op het Commissariaat-generaal op 20/02/2018, van 9u09 tot 11u06. U werd bijgestaan door een tolk Pasjtoe-Nederlands. Uw advocaat meester Vandendriessche, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Gobingargh, district Tagab, provincie Kapisa. U bent een Pasjtoen van etnische origine en een soennitische moslim.

U ging niet naar school en werkte op het land samen met uw vader. Toen u kind was, had uw vader een grond- of eigendomsconflict met een zekere H.F., die volgens u een belangrijk persoon zou zijn. Naar aanleiding van dit conflict ontving uw vader drie dreigbrieven van de Taliban en na het ontvangen van deze dreigbrieven werd uw vader vermoord. Na de dood van uw vader bleef u in hetzelfde dorp wonen.

In september of oktober 2015 kwamen onbekende mensen bij u thuis langs. Ze vroegen aan uw moeder waar u zich bevond. U was op dat moment hout aan het sprokkelen en wanneer u 's nachts thuiskwam vertelde uw moeder over hun bezoek. Tien dagen na dit eerste bezoek kwamen er 's avonds opnieuw onbekende mensen bij u thuis langs. Toen ze op de deur klopten, zei uw moeder dat u zich moest verbergen. U luisterde naar uw moeder en u verstopte zich in de tandoor, een soort oven. Ze doorzochten het huis maar konden u niet vinden. Nadat ze opnieuw het huis verlaten hadden, vertelde uw moeder u dat het de mensen waren die uw vader vermoord hadden en dat ze nu op zoek waren naar u omdat ze dachten dat u wraak op hen zou willen nemen. Nadat uw moeder u dit vertelde, besloot u Afghanistan te verlaten.

U verliet Afghanistan ongeveer 2 weken na het offerfeest in 2015 en u reisde u via Iran naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u met de boot naar Griekenland. U zette uw reisweg vanuit Griekenland verder over land en u reisde onder meer door Oostenrijk en Duitsland om op 4 november 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 4 december 2015.

Uw moeder zou omwille van uw problemen na uw vertrek het huis verlaten hebben maar op dit moment zou uw moeder opnieuw in Gobingargh wonen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw taskara, de kieskaart van uw vader, een brief van het districtscentrum in verband met het landconflict ten gevolge waarvan uw vader overleed en daarnaast nog drie brieven waarvan u beweerde dat ze afkomstig waren van de Taliban, maar waarbij uit de vertaling bleek dat het om drie brieven ging die aan uw vader waren gericht en afkomstig zouden zijn van de 'shura' (stammenraad) in het dorp Bedrab en gaan over een eigendomsconflict met H.F.

B. Motivering

U vreest dat u bij een terugkeer naar Afghanistan zal vermoord worden door de mensen die uw vader vermoord hadden toen u kind was. Ze zouden uw vader hebben vermoord omwille van een landconflict met een zekere H.F. Deze mensen zouden u nu willen vermoorden omdat ze vrezen dat u wraak op hen zou willen nemen omwille van de dood van uw vader.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst legde u tegenstrijdige en volatiele verklaringen af over de invallen bij u thuis die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit Afghanistan en over het overlijden van uw vader dat de oorzaak vormde van de problemen die u in Afghanistan zou gekend hebben.

Zo bleken uw verklaringen bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) over uw aanwezigheid tijdens en het tijdsverloop tussen de twee invallen bij u thuis voor u Afghanistan verliet tegenstrijdig te zijn. U verklaarde bij de DVZ dat uw moeder u verborg tijdens de eerste inval van deze onbekende groep mensen en uw moeder tegen die personen zei dat u niet thuis was. Vervolgens zei u bij de DVZ dat die mensen de dag nadien opnieuw zijn langsgekomen. U was toen aanwezig en uw moeder zou u wederom verborgen hebben (vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de verklaringen die u hierover aflegde bij het CGVS. U verklaarde immers tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u tijdens dat eerste bezoek niet thuis was, maar hout aan het sprokkelen was (CGVS I, pg. 17). Daarnaast beweerde u bij het CGVS tijdens hetzelfde gehoor dat er tussen het eerste en tweede bezoek van de mensen die naar u op zoek waren een tijdsverloop van 10 dagen zat (CGVS I, pg. 19). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel uw aanwezigheid tijdens de inval van de onbekende groep mensen die op zoek was naar u – waarbij u bij de DVZ verklaarde aanwezig te zijn en bij het CGVS verklaarde niet thuis te zijn – als over het tijdsverloop tussen de twee invallen van deze mensen – waarbij u bij de DVZ verklaarde dat de invallen plaatsvonden op 2 opeenvolgende dagen en bij het CGVS verklaarde dat er 10 dagen tussen zaten - ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van uit worden gegaan dat u over het tijdsverloop tussen deze bezoeken en uw aanwezigheid tijdens deze bezoeken eenduidige en coherente verklaringen aflegt aangezien deze invallen de rechtstreekse aanleiding vormden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Daarnaast legde u volatiele en wisselende verklaringen af over het moment waarop uw vader overleed. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, vraag nr. 13; vragenlijst CGVS, vraag nr. 3.4 & 3.5). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS zei u dat u op het gehoor bij de DVZ had verklaard dat u kind was en nooit had gezegd dat u slechts 10 jaar oud was op het moment van het overlijden van uw vader (CGVS I, pg. 3). Dergelijke 'fout' bij het invullen van de voorbereidende vragenlijst van het CGVS is weinig aannemelijk, aangezien u tijdens de registratie van uw verklaringen bij de DVZ tot driemaal toe had verklaard dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, nr. 13, vragenlijst CGVS, nr.3. 4 & 3.5). Bovendien werden uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen in het Pasjtoe en bevestigde u uw verklaringen door ze te ondertekenen (CGVS I, pg. 2). Enige tijd later verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS opnieuw dat uw vader vermoord werd toen u kind was en het 5 of 6 jaar gebeurde voordat u Afghanistan verliet (CGVS I, pg. 16). Aangezien u Afghanistan verliet in 2015 zou dit zou betekenen dat uw vader vermoord werd in 2009 of 2010. U was op dat moment respectievelijk 14 of 15 jaar oud. Vervolgens verklaarde u dat u denkt dat uw vader vermoord werd nadat hij de laatste dreigbrief zou hebben ontvangen. Aangezien uit de vertaling van deze 'dreigbrief' – die eigenlijk een uitnodiging van de shura van het dorp Badrab blijkt te zijn aan het adres van uw vader en zijn broers – blijkt dat hij dateert van 6 januari 2014, zou dit betekenen dat uw vader vermoord werd toen u 19 jaar oud was. U stelde zelf echter dat u toen maar 16 jaar oud was volgens uw Taskara (CGVS I, pg. 16). Dergelijke verklaring houdt echter geen steek aangezien u bij de DVZ zelf verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1995 (Verklaring DVZ, nr. 4). Dergelijke volatiele verklaringen over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, waarbij u eerst verklaarde dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud, u vervolgens verklaarde dat u 14 of 15 jaar oud was toen hij stierf en uiteindelijk verklaarde dat u reeds 19 jaar oud was toen uw vader overleed, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, een verregaande én ingrijpende gebeurtenis in uw leven die bovendien de oorzaak vormde van de problemen waardoor u uw land verlaten hebt, samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de problemen die uw vader gekend had in Afghanistan niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten die u in dit verband voorlegde.

Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat uw vader 3 dreigbrieven van de Taliban en een brief van het districtscentrum had ontvangen nadat het eigendomsconflict met H.F. begonnen was (CGVS I, pg. 3 & 4). Uit de vertaling van deze 'dreigbrieven' blijkt echter op geen enkele wijze dat deze afkomstig zouden zijn van de Taliban, noch dat het om brieven zou gaan waarin bedreigingen worden geuit aan wiens adres dan ook. Zowel de eerste, de tweede als de derde brief blijken afkomstig te zijn van de stammenraad van Bedrab en vermelden op geen enkele wijze de Taliban. Volgens de vertaling van deze documenten blijkt het telkens om een uitnodiging te gaan aan het adres van uw vader en zijn broers om te verschijnen voor de shura. Ter verschoning van het gebrek aan kennis van de inhoud van deze stukken verklaarde dat u analfabeet was en niet kon lezen of schrijven en daarom niet wist wat er in de brief stond (CGVS I, pg. 4).

Dit vormt echter geen geldige verschooning voor de vastgestelde inconsistentie aangezien u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS stelde dat uw moeder u over het bestaan van deze brieven inlichtte na uw aankomst in België en u aan haar vroeg om deze documenten naar u op te sturen (CGVS I, pg. 4). Daarenboven kan, gezien de overige vaststellingen in uw dossier (cf. infra), bezwaarlijk geloof worden gehecht aan het feit dat u een ongeschoolde analfabeet zou zijn. Het feit dat uw verklaringen dermate inconsistent zijn met dergelijke belangrijke bewijsstukken die betrekking hebben op de problemen van uw vader doet dan ook op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u tenminste zou weten wie deze brieven gestuurd heeft aangezien ze raken aan de kern van uw asielrelaas, nl. beweerde het eigendomsconflict en de moord op uw vader die de rechtstreekse oorzaak vormde voor de bedreigingen die uzelf ontving in Afghanistan, en het nota bene uw moeder zelf was die u over deze brieven inlichtte.

Daarnaast blijken uw verklaringen over uw familie in Afghanistan tegenstrijdig te zijn met de documenten die u voorlegde bij het CGVS. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u helemaal geen neven of nonkels had in Afghanistan (CGVS I, pg. 7 & 8). Uit de vertaling van de dreigbrieven en de brief van het districtscentrum in verband met het landconflict van uw vader blijkt echter dat uw vader, genaamd S., 2 broers had. Zo is één van de dreigbrieven gericht aan 'A., H. en S., de zonen van D.M.'. Daarnaast wordt er in de brief van het districtcentrum vermeld dat S. – uw vader – en A. broers zijn en de zonen van D.M. zijn. Het feit dat uw verklaringen over uw familie dermate tegenstrijdig zijn met de documenten die u in dit verband voorlegde, nl. dat u verklaart geen neven of nonkels te hebben maar uit uw documenten blijkt dat uw vader twee broers heeft, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat de verklaringen die u aflegt over uw familie in Afghanistan overeenstemmen met de documenten die u ter ondersteuning van uw asielrelaas voorlegt.

Voorts legde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS zeer vage verklaringen af over de inhoud en de volgorde van de 'dreigbrieven', over wie uw vader vermoord had én over het verband tussen het beweerde eigendomsconflict van uw vader en de interventie van de Taliban. Zo verklaarde u niet te weten om welke reden de Taliban die dreigbrieven verzonden naar uw vader (CGVS I, pg. 17). U wist tevens niet wat de inhoud van de dreigbrieven was of in welke volgorde uw vader de dreigbrieven had ontvangen (CGVS I, pg. 4). U wist zelfs niet of uw vader deze brieven op het zelfde moment ontving of op verschillende momenten (CGVS I, pg. 4). Bovendien wist u niet hoe het kwam dat de Taliban überhaupt betrokken was met de problemen van uw vader (CGVS I, pg. 4 & 5). Daarnaast verklaarde u niet te weten wie uw vader vermoord had (CGVS I, pg. 17). Dergelijk gebrek aan kennis over de dreigbrieven die uw vader zou gekregen hebben, over de groep of personen die achter de moord op uw vader zaten en over het verband tussen het landconflict van uw vader en de Taliban, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers van u verwacht worden dat u toch iets beter op de hoogte zou zijn van deze elementen die aan de kern van uw asielrelaas raken, aangezien u na uw aankomst in België met uw moeder gesproken had en zij u verteld had over de moord op uw vader en u in dit verband de documenten had opgestuurd (CGVS I, pg. 4).

Ten slotte legde u inconsistente verklaringen af over het moment waarop u Afghanistan verliet. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u Afghanistan verliet voor het offerfeest in 2015. Het offerfeest begon dat jaar op 23 september 2015 (CGVS I, pg. 11). Later tijdens dat gehoor verklaarde u dat de personen die uw vader vermoord hadden, langskwamen in de 7de maand en dezelfde mensen 10 dagen later opnieuw op bezoek kwamen en u vervolgens Afghanistan verliet. De 7de maand van de Afghaanse kalender begint op 23 september 2015 en gelet op het feit dat u ten vroegste op de 10de dag van die maand Afghanistan verliet, zou dit willen zeggen dat u pas in oktober het land verliet (CGVS I, pg. 17 & 19). Dit betekent dat u na het offerfeest, dat in 2015 eindigde op 27 september, Afghanistan verliet. U herhaalde dit bovendien nog eens tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, waar u stelde na het offerfeest Afghanistan verlaten te hebben (CGVS II, pg. 5). Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek uit Afghanistan doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, gezien u de escalatie van uw problemen vlak voor uw beweerde vertrek uit de regio situeert. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u hierover coherent bent, en u zich ten minste kan herinneren of u in het jaar van uw vertrek voor of na het offerfeest – één van de belangrijkste religieuze feesten in de Islam, die meestal in familiekring wordt gevierd – Afghanistan verliet.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, nl. dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de twee invallen bij u thuis door een onbekende groep mensen, dat u volatiele verklaringen aflegde over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, dat uw verklaringen over de problemen die uw vader gekend had niet overeenstemmen met de documenten die u in dit verband voorlegde, dat u over

verschillende elementen van uw asielrelaas zeer vage verklaringen aflegde en u bovendien inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop u vertrok uit Afghanistan, kan er niet het geringste geloof worden gehecht aan het eigendomsconflict waardoor uw vader vermoord zou zijn en de bedreigingen die u omwille van de moord op uw vader voor uw vertrek uit Afghanistan zou ontvangen hebben.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan, bepaalde delen van Herat, Jawzjan, Parwan, Kapisa, Takhar en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, pg. 2 & CGVS II, pg 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel en uw beweerde recente verblijf in Afghanistan.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over uw regio en enkele feiten die zich daar hebben voorgedaan (CGVS I, pg. 8-15 & CGVS II, pg. 5-10), waaruit kan worden afgeleid dat u oorspronkelijk uit Tagab afkomstig bent en daar gedurende bepaalde periodes hebt verbleven, maar dat andere elementen erop wijzen dat u bewust misleidende verklaringen aflegt over uw profiel en de plaatsen waar u in Afghanistan heeft verbleven.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, zoals reeds hierboven werd vermeld, inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop u Afghanistan zou verlaten hebben. Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt over het moment van uw vertrek, nl. dat u aanvankelijk tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat u Afghanistan verliet voor het offerfeest maar later tijdens hetzelfde gehoor bij het CGVS beweerde dat u Afghanistan verliet na het offerfeest en dit bovendien nog eens bevestigde tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, doet niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas maar ook aan uw beweerde recente verblijf in het district Tagab van de provincie Kapisa. U biedt immers omwille van deze steeds wisselende verklaringen met betrekking tot het moment van uw vertrek uit uw regio geen zicht op het moment van uw vertrek uit uw regio en de plaatsen waar u eventueel nadien verbleven zou hebben.

Tevens legde u inconsistente en foutieve verklaringen af over een aantal feiten die zich recent voor uw vertrek afspeelden in het district Tagab van de provincie Kapisa. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat Maulvi Aziz de schaduwgouverneur van de Taliban was en dat hij overleden was. U wist echter niet hoe hij was overleden en of hij met name door een bombardement was overleden, of door de overheid was vermoord of door 'hun' groepen (CGVS I, pg. 15). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u echter dat u dacht dat hij nog in leven was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS II, pg. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat Maulvi Aziz inderdaad schaduwhoofd van de Taliban voor het district Tagab was. Echter, in tegenstelling tot uw laatste verklaringen bij het CGVS, blijkt uit de informatie dat Maulvi Aziz omkwam bij een drone-aanval in Kapisa december 2014. Het is dan ook merkwaardig dat u van dit belangrijk feit niet op de hoogte blijkt te zijn aangezien het plaatsvond in het jaar vóór beweerde uw vertrek uit Tagab. Daarnaast beweerde u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat de Talibanleider Shafaq om het leven kwam toen een vliegtuig zijn wagen bombardeerde ongeveer 2 à 2,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS II, pg. 7 & 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat Abdul Ghaffar, alias Shafaq, de deputy Talibangouverneur voor de provincie Kapisa, inderdaad omkwam tijdens een operatie van de overheid in het district Tagab. Het CGVS merkt echter op dat uw situering van dit incident in de tijd volledig niet strookt met de informatie waarover het beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat Shafaq om het leven kwam in januari 2015, dus minder dan een jaar voor u volgens uw verklaringen uw regio van herkomst, het district Tagab, zou hebben verlaten, en dus niet, zoals u verklaarde, 2 à 2,5 jaar voor uw vertrek. Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over de dood van Maulvi Aziz en uw – laatste – verklaringen bij het CGVS over de dood van Maulvi Aziz en Shafaq – twee prominente Talibanleiders uit uw district – niet overeenstemden met informatie waarover het CGVS beschikt, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Tagab in de provincie Kapisa. Er kan immers redelijkerwijs van u verwacht worden dat u over dermate belangrijke feiten uit uw regio op de hoogte bent en u hierover correcte en coherente informatie geeft.

Voorts bleek u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS niet op de hoogte te zijn van een aantal belangrijke feiten die plaatsvonden in het district Tagab van de provincie Kapisa. Zo bleek uw kennis over het districthoofd Qudus zeer beperkt te zijn. U wist wel dat Qudus het laatste districtshoofd van Tagab was voor uw vertrek uit Afghanistan, maar wanneer u meer diepgaande vragen werden gesteld over deze belangrijke persoon uit uw regio, kon u hierop geen antwoorden bieden. Zo wist u niet wanneer Qudus aan de macht kwam; of dit meer of minder dan een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan was (CGVS II, pg. 6). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Qudus al aan de macht kwam in 2013 en hij dus zeker meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek de regio tot districtshoofd van Tagab benoemd of verkozen werd. Verder bleek u niet op de hoogte te zijn van eventuele problemen die het districtshoofd Qudus gekend zou hebben (CGVS II, pg. 6). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat Qudus bij een aanslag in centraal Kapisa gewond raakte in augustus 2014. Tevens werd u gevraagd naar leden van de provincieraad en of er mensen van Tagab in de provincieraad zetelden. U beweerde echter niemand te kennen uit de provincieraad (CGVS II, pg. 7). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Haji Azizullah Safi afkomstig is uit Tagab en sinds 2014 – dus recent voor uw vertrek – in de provincieraad zetelde.

Daarnaast bleek u ook een belangrijke Talibanleider, nl. Gorzang Safi, niet te kennen (CGVS II, pg. 8). Toen u vervolgens gevraagd werd of er ooit studenten om het leven gekomen waren in uw regio, verklaarde u hierover geen informatie te hebben (CGVS II, pg. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in februari 2012 in uw district een aantal studenten werden doodgeschoten toen ze terugkwamen van een ingangsexamen voor de universiteit (CGVS II, pg. 9). Ten slotte beweerde u geen informatie te hebben over politieagenten die mensen zouden ontvoerd hebben of over het feit dat kinderen ontvoerd zouden zijn in uw regio (CGVS II, pg. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier blijkt echter dat een lokale politieagent met de naam Fazli verschillende kinderen ontvoerde in het jaar 2014.

Het feit dat u een beperkte kennis bleek te hebben over belangrijke figuren uit uw regio en u geen kennis bleek te hebben over verschillende belangrijke feiten die zich afspeelden in uw district in de jaren voor uw vertrek, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Tagab, provincie Kapisa.

Ten slotte bleken uw verklaringen over uw netwerk – onder meer uw familiale situatie – en uw profiel – namelijk het feit dat u analfabeet zou zijn en nooit uw district verlaten zou hebben (CGVS I, pg. 2 & 9) – niet overeen te stemmen met uw eigen verklaringen, de documenten die u ter staving voorlegde en uw verschillende Facebookprofielen.

Zo geeft u geen zicht op uw huidige familiale netwerk en situatie in Afghanistan. Er werd hierboven reeds vastgesteld dat u inconsistente en volatiele verklaringen aflegde over het overlijden van uw vader. Hierdoor is het voor het CGVS onduidelijk of uw vader al dan niet nog in leven is én in het geval uw vader nog in leven zou zijn, is het voor het CGVS onmogelijk om in te schatten waar uw vader zich op dit moment zou bevinden in Afghanistan. Daarnaast beweerde u ten stelligste geen neven of nonkels te hebben in Afghanistan (CGVS, pg. 7 & 8). Uit de vertaling van uw documenten bleek echter dat uw vader twee broers had genaamd A. en H. Omwille van bovenstaande redenen geeft u dan ook geen zicht op uw actuele familiale situatie en het netwerk waarover u zou beschikken in Afghanistan. Dit ondanks dat u er aan het begin van beide gehoren bij het CGVS op gewezen werd dat u de waarheid diende te vertellen én de medewerkingsplicht van u vereist dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal op basis van een grondige analyse van uw Facebookpagina's ernstige vermoedens dat uw verklaringen over het profiel dat u zichzelf aanmeet, nl. dat van een analfabeet te zijn die nooit naar school is geweest en enkel op het land werkte (CGVS I, pg. 2 & 9), niet overeenstemmen met wie u werkelijk bent. Op de Facebookpagina die werd teruggevonden op basis van het telefoonnummer dat u vermeldde tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS, nl. een profiel op naam van 'S.A.T.' (CGVS I, pg. 8), blijkt u immers erg actief te zijn in het leuk vinden van een groot aantal pagina's. Zo vindt u onder meer verschillende nieuwspagina's en mediafiguren, waaronder ook een journaliste, leuk. Dergelijke activiteiten op uw Facebookpagina, die u zelf beweerde te beheren, stroken echter niet met uw profiel als analfabeet (CGVS II, pg. 4 & 10). U haalde in dit verband enkel aan dat de laatste dagen voor het tweede interview bij het CGVS iemand van Tagab onder uw toestemming mocht gebruik maken van uw GSM en deze persoon hierbij ook soms gebruikte maakte van uw Facebookpagina (CGVS II, pg. 10). Dergelijke uitleg vormt echter geen verklaring voor deze vele 'vind ik leuk's', aangezien u zelf zeer duidelijk tot tweemaal toe verklaarde deze Facebookpagina zelf te beheren.

Tevens beweerde u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS nog over twee andere Facebookpagina's beschikt te hebben onder de namen 'S.A.' en 'S.A.A.', waarvan u de inloggegevens echter zou zijn 'vergeten' (CGVS II, pg. 4). Toen u met een bepaalde Facebookpagina die door het CGVS werd gevonden, op naam van 'S.A.' geconfronteerd werd, beweerde u dat het niet uw pagina was omdat er geen profielfoto opstond (CGVS II, pg. 10). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat het niet duidelijk is of er geen profielfoto opstaat of deze foto op privé is ingesteld waardoor hij niet openbaar zichtbaar is. Het CGVS meent echter dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat deze Facebookpagina toch uw pagina is. Zo blijkt ten eerste (cf. informatie die werd toegevoegd aan uw dossier) dat deze pagina op naam van 'S.A.' een pagina is van een Afghaan die verblijft in België, aangezien erop vermeld wordt dat 'S.A.' in Brussel zou verblijven. Daarnaast blijkt uit een vergelijking van de Facebookpagina op naam van 'S.A.T.', die zoals gezegd aan het door u opgegeven telefoonnummer kon worden gekoppeld en waarvan u verklaart dat u dit zelf beheert, en de Facebookpagina op naam van 'S.A.' dat deze profielen 22 gemeenschappelijke vrienden hebben en dat deze profielen daarenboven meer dan 20 keren eenzelfde foto van diverse andere personen leuk vinden.

Het CGVS meent op basis van de sterke link tussen beide profielen dat het bijzonder onwaarschijnlijk lijkt dat het profiel van 'S.A.' niet het uwe zou zijn. Tevens werd u, nadat u ontkend had dat de Facebookpagina op naam van 'S.A.' uw eigen pagina betrof, de kans geboden om aan te tonen wat dan uw eigen Facebookpagina onder de naam van 'S.A.' zou zijn. Deze naam werd ingegeven op Facebook en samen met u werd de lijst met zoekresultaten overlopen op de naam van 'S.A.', zodat u kon aanduiden wat het andere profiel zou zijn dat u op deze zelfde profielnaam had aangemaakt. U bleef hierbij echter in gebreke en u kon uw eigen profiel niet aanduiden, ook al werd de hele lijst met profielen op naam van S.A. samen met u overlopen (CGVS II, pg. 11). Omwille van bovenstaande redenen meent het CGVS dan ook dat u bewust informatie tracht achter te houden en de pagina op Facebook onder de naam van 'S.A.' wel degelijk van u is.

De informatie op deze Facebookpagina – op naam van 'S.A.' – bevat overigens bijkomende, ernstige aanwijzingen dat u geen zicht biedt op uw reële situatie. Vooreerst blijkt uit deze Facebookpagina dat u afkomstig bent of gewoond hebt in Kabul. U heeft bovendien een twintigtal vrienden uit Kabul op deze Facebookpagina, hoewel u bij het CGVS verklaarde nooit buiten uw district geweest te zijn en ook geen vrienden uit Kabul te hebben of contact te hebben met mensen uit Kabul (CGVS II, pg. 3). Daarnaast blijkt u ook op deze pagina zeer actief te zijn in het leuk vinden van een groot aantal pagina's, waaronder verschillende nieuwssites, wat verder afbreuk doet aan uw beweerde ongeletterdheid. De vaststelling dat u klaarblijkelijk een grote interesse vertoont in nieuws en actuele gebeurtenissen contrasteert overigens scherp met uw gebrek aan kennis over feiten die kort voor uw beweerde vertrek in uw regio van herkomst zijn voorgevallen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel en uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw werkelijke verblijfplaatsen in Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw Taskara die werd uitgegeven op 12 oktober 2011 en de kieskaart van uw vader bevestigen enkel uw identiteit en oorspronkelijke maar niet recente herkomst uit het dorp Gobingargh, district Tagab, provincie Kapisa die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de drie brieven van de stammenraad van Bedrab – waarvan u beweert dat ze van de Taliban afkomstig zijn – dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Uit deze brieven blijkt hoegenaamd niet dat uw familie problemen zou hebben met de Taliban. Hoogstens zou hieruit kunnen blijken dat er een dispuut bestaat waarin uw vader is betrokken over een stuk grond. Dergelijke brieven kunnen daarenboven door om het even wie zijn opgesteld en hebben aldus weinig bewijswaarde.

Wat betreft de brief van het districtscentrum in verband met het eigendomsconflict van uw vader met H.F. dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van dergelijke stukken verder relativeert.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- schending van artikel 1, sub A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd door de Wet van 26 juni 1953 (hierna de "Conventie van Genève"); en
- schending van artikelen 48, 48/3 en 48/6 en van de vreemdelingenwet; en
- schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiele motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur; en
- in ondergeschikte orde, schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de mensenrechten, onder andere van de artikelen 2 (recht op leven), 3 (verbod van foltering), 5 (recht op vrijheid en veiligheid), 6 (recht op een eerlijk proces) en 8 (recht op eerbiediging van privé-, gezins- en familielevens) van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM") alsook het recht op gezondheid."

Wat de vluchtelingenstatus betreft, vraagt verzoeker dat zijn verklaringen doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming worden beoordeeld door *"zich in de positie van de gemiddelde mens te plaatsen die zich in gelijkaardige omstandigheden zoals verzoeker bevindt"*. Hij benadrukt zijn profiel als ongeschoolde landbouwer die een land in oorlog, Afghanistan, is ontvlucht omwille van problemen met invloedrijke mensen die banden hebben met de taliban en betrokken waren bij de dood van zijn vader. Verzoeker, die nog steeds getekend is door angst ten gevolge van de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht, werd tijdens de persoonlijke onderhouden gedetailleerd bevraagd over de politieke geschiedenis, geografie en het medialandschap van Afghanistan. Hij meent dan ook dat *"Indien u vergelijkt hoe verzoeker onder deze omstandigheden duidelijk gemaakt heeft aan het CGVS (i) dat hij afkomstig is uit Afghanistan, en meer in het bijzonder uit het district Tagab binnen de provincie Kapisa, (ii) welke feiten er aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek en (iii) dat hij, naar best vermogen, zo gedetailleerd mogelijk de vragen van het CGVS heeft beantwoord, met hoe een gemiddeld persoon het er in die situatie vanaf zou brengen, zal Uw Raad immers niet anders kunnen dan besluiten dat de correcte antwoorden gegeven door verzoeker tijdens zijn gesprekken bij het CGVS de bewijskracht van de door hem aangeleverde stukken enkel kracht bijbrengen en niet, zoals het CGVS lijkt te stellen, in twijfel trekken."* Verzoeker heeft volgens hem immers naar best vermogen en zoals te verwachten van een persoon geplaatst in dergelijke concrete omstandigheden, aan zijn medewerkingsplicht voldaan.

Verzoeker meent vervolgens dat de bestreden beslissing onzorgvuldig en niet afdoende gemotiveerd is doordat (1) geen rekening werd gehouden met de concrete omstandigheden waarin hij zich bevindt, (2) niet *in concreto* werd gemotiveerd waarom hij geen ernstige vrees voor vervolging heeft, (3) niet werd aangetoond dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt, (4) de commissaris-generaal, indien rekening houdende met alle relevante elementen en stukken, tot het besluit had moeten komen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft en hem aldus de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Verzoeker gaat verder in op de motieven van de bestreden beslissing.

Ten eerste meent verzoeker, waar de bestreden beslissing wijst op vermeende tegenstrijdigheden en vage verklaringen in zijn hoofde, dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het lange tijdsverloop tussen de verschillende gebeurtenissen, *"meer bepaald (i) de moord op de vader van verzoeker (tijdens de jeugd van verzoeker), (ii) het vertrek van verzoeker uit Afghanistan (tijdens de herfst van 2015), (iii) zijn aankomst in België (op 4 november 2015), alsook (iv) de verklaringen afgelegd bij het*

DVZ op 20 februari 2016, (v) het eerste gehoor bij CGVS op 29 september 2017 en (vi) het tweede gehoor bij het CGVS op 20 februari 2018". Verzoeker is een ongeschoolde landbouwer die Afghanistan uit vrees voor zijn leven ontvluchtte. Gerichte vragen omtrent de exacte data van verschillende gebeurtenissen zijn voor hem dan ook zeer moeilijk te beantwoorden. Verzoeker gaf tijdens de persoonlijke onderhouden aan dat hij zich niet vlot kan uitdrukken volgens de Afghaanse kalender en dat zijn tijdsbesef gebaseerd is op de oogst- en bloeiperiodes van gewassen. Hij leidt hieruit af dat niet van hem verwacht kan worden dat hij "een gedetailleerd logboek" van de verschillende gebeurtenissen voorlegt. Dit geldt temeer gelet op het lange tijdsverloop tussen de gebeurtenissen, zijn leeftijd, zijn analfabetisme en gebrek aan scholing, hetgeen bovendien bemoeilijkt wordt door de angst en stress die hij ondervindt en die een impact heeft op zijn geheugen, zoals hij reeds aangaf tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Hij meent dan ook dat *"Binnen deze concrete omstandigheden heeft verzoeker, naar best vermogen, een zo gedetailleerd mogelijk overzicht gegeven van de feiten. De vermeende tegenstrijdigheden en vage verklaringen zijn inherent aan de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt."*

Ten tweede, inzake de motivering in de bestreden beslissing over verzoekers documenten, wijst verzoeker erop dat er in het administratief dossier geen beëdigde vertaling van de dreigbrieven voorhanden is, noch kan uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijken op welke manier de commissaris-generaal een vertaling van deze documenten heeft bekomen. Hieruit kan wel blijken dat de advocaat van verzoeker vroeg om dit te notuleren, doch verzoeker stelt vast dat de *protection officer* zich *"al dan niet bewust"* beperkt tot een vage vermelding van de verklaringen van zijn advocaat. Op grond van deze vage verklaring kan dan ook geen uitsluitel worden geboden over de bron van de vertaling. Hoe dan ook is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal erkent dat de dreigbrieven verwijzen naar het eigendomsconflict tussen zijn vader en de heer H.F.

Waar de bestreden beslissing op basis van inhoud van de dreigbrieven besluit dat de afzender geen banden heeft met de taliban noch dat er sprake is van betrokkenheid met de taliban, wijst verzoeker vooreerst andermaal erop dat er geen beëdigde vertaling voorhanden is en dat de commissaris-generaal niet verduidelijkt op welke wijze men kennis heeft genomen van de inhoud van deze brieven. Bovendien herhaalt verzoeker dat de vermeende vertaling van deze brieven de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten bevestigt, gezien deze verwijst naar het eigendomsconflict dat aan de basis ligt van verzoekers problemen. De bestreden beslissing motiveert bovendien niet waarom de afwezigheid van een expliciete verwijzing naar de taliban in de dreigbrieven betekent dat er geen betrokkenheid is van de taliban. Dit laatste betekent bovendien niet dat er geen sprake is van een ernstige dreiging.

Ten derde meent verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing, dat hij vage verklaringen aflegt over de inhoud en volgorde van de dreigbrieven *"abstractie [maakt] van de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt"*. Hij meent dat het *"inherent"* is aan zijn analfabetisme dat hij geen details kan verstrekken over de inhoud van de dreigbrieven. Zijn verklaringen hierover zijn gebaseerd op de verklaringen van zijn moeder toen zij hem deze brieven bezorgde via facebook. Hij meent dat zijn gebruik van facebook niet uitsluit dat hij analfabeet is, zoals *infra* moet blijken.

Ten vierde wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing enkel motiveert over zijn tegenstrijdige verklaringen, maar dat niet wordt gemotiveerd over de criteria die vereist zijn voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. De bestreden beslissing vermeldt niet de concrete redenen die de commissaris-generaal ertoe hebben gebracht om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging is aangetoond, noch dat in zijn hoofde geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bestaat bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij meent dat *"Het feit dat deze criteria in casu voorhanden zijn (zie infra), wordt dan ook niet weerlegd door het CGVS. Dit duidt aldus op een schending van de materiële motiveringsplicht"*.

Ten vijfde meent verzoeker dat het *"verwijt"* van de commissaris-generaal dat hij niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht, afbreuk doet aan het werkelijke verloop van de procedure en aan de concrete omstandigheden van de zaak. De commissaris-generaal dient bij zijn motivering de cruciale concrete feiten in acht te nemen, zoals het lange tijdsverloop tussen de gebeurtenissen, verzoekers jonge leeftijd en zijn profiel van ongeschoolde en analfabete landbouwer. Hij meent dat *"een motivering die volledige abstractie maakt van deze feiten mist zijn doel en schendt op fundamentele wijze de materiële motiveringsplicht"*. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt volgens verzoeker immers dat hij naar best vermogen heeft geprobeerd om informatie te verschaffen en er, ondanks zijn profiel, in slaagde om zeer gedetailleerde vragen over allerhande onderwerpen te beantwoorden. Hij benadrukte tevens dat, gelet op zijn achtergrond, zijn kennis over bepaalde onderwerpen beperkt is.

Verzoeker benadrukt verder dat de commissaris-generaal zijn herkomst uit Tagab niet in twijfel trekt en acht de motivering dat verzoeker bewust misleidende verklaringen heeft afgelegd over zijn profiel en de plaatsen waar hij in Afghanistan verbleven heeft, onjuist en *“houdt verder geen rekening met de concrete omstandigheden van de zaak”*. Hij licht toe dat: *“Ook al vragen de concrete omstandigheden duidelijk om een aangepaste benadering en wijst verzoeker ook zelf op zijn achtergrond, die hand in hand gaat met een beperkte kennis inzake het politieke landschap, onderwerpt het CGVS verzoeker aan een kruisverhoor omtrent allerlei grote en kleine (politieke) gebeurtenissen die zich de afgelopen jaren hebben voorgedaan binnen Afghanistan. Verzoeker heeft naar best vermogen, en zoals verwacht kan worden van een persoon in dergelijke concrete omstandigheden, gepoogd deze vragen op een zo correct mogelijke wijze te beantwoorden (zie supra).”* Verzoeker meent dat deze *“zogenaamd ‘bewuste’ foutieve verklaringen”* betrekking hebben op details van bepaalde gebeurtenissen die enkel eenvoudig kunnen beantwoord worden indien men toegang heeft tot landeninformatie die de toestand binnen Afghanistan in detail bespreken. Dergelijke kennis kan echter niet worden verwacht van een ongeschoolde en analfabete landbouwer die opgroeide zonder toegang tot enige vorm van (vrije) (kwaliteits)pers en bovendien sinds 2015 niet meer in Afghanistan verblijft. Hij gaat in op enkele motieven van de bestreden beslissing:

(1) Waar de bestreden beslissing motiveert dat verzoekers situering in de tijd van de dood van talibanleider Shafiq niet overeenstemt met de informatie beschikbaar in het administratief dossier, meent verzoeker dat *“deze marginale discrepantie tussen de verklaringen van verzoeker en de vermeende maar onzekere tijdsindicatie waarover het CGVS beschikt (gebaseerd op uitgebreid internationaal onderzoek) kan men onmogelijk een bewust misleidende verklaring noemen.”* Hij benadrukt andermaal dat de concrete omstandigheden in acht moeten worden genomen, zijnde het lange tijdsverloop tussen de gebeurtenissen, zijn leeftijd, zijn profiel van analfabete landbouwer en zijn onvermogen om een (Westerse) kalender te beheersen.

(2) De motivering van de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen kennis heeft van de leden en de samenstelling van de provincieraad, doet andermaal afbreuk aan de concrete omstandigheden van de zaak, zijnde zijn profiel van analfabete landbouwer die weinig voeling heeft met de politiek, hetgeen verzoeker benadrukte tijdens de persoonlijke onderhoud. De commissaris-generaal gaat er volgens verzoeker bovendien aan voorbij dat zelfs een gemiddelde Belg een dergelijke vraag omtrent de samenstelling van de provincie- of gemeenteraad niet zou kunnen beantwoorden.

Ten zesde, meent verzoeker – inzake de subsidiaire beschermingsstatus – dat de bestreden beslissing zich beperkt tot een analyse van de algemene toestand van het land en een *“standaard paragraaf”* toevoegt over de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in Afghanistan, zonder deze toe te passen op het concrete geval.

Verzoeker meent dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling. De bestreden beslissing motiveert niet over dit element.

Wat het reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld betreft, beperkt de bestreden beslissing zich tot een algemene beschrijving van de veiligheidssituatie in Afghanistan, waarbij de commissaris-generaal benadrukt dat deze verslechterd is. Het EASO-rapport waarnaar de commissaris-generaal volgens verzoeker verwijst (verzoekschrift, stuk 11) toont aan dat verzoekers regio van herkomst, het district Tagab in de provincie Kapisa, uitermate gevaarlijk is, dat de meerderheid van de veiligheidsincidenten in de provincie er plaatsvinden en dat het gebied gecontroleerd wordt door de taliban. Hij meent dat *“Het feit dat de onderdelen van het rapport die in concreto de grote onveiligheid binnen Kapisa en Tagab bespreken zelfs geen deel uitmaken van het CGVS dossier, roept substantiële twijfels op en wijst wederom op het gebrek aan een concrete feitelijke toepassing.”*

Ten zevende betwist verzoeker de motivering in de bestreden beslissing dat zijn gebruik van facebook afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn analfabetisme. Hij benadrukt dat hij reeds verklaarde dat hij drie facebook-profielen heeft, waarvan er slechts twee nog actief zijn, die hij gebruikt om contact te houden met zijn familie. Hij stelt dat *“Anders dan het CGVS doet uitschijnen, kan men uit het feit dat men als analfabeet tijdens een zoekactie op het internet die plaatsvindt tijdens een interview, een uiterst stressvol gebeuren voor verzoeker, een facebook profiel niet onmiddellijk kan terugvinden, niet afleiden dat verzoeker bewust informatie achterhoudt”*. Verzoeker maakte zijn facebook-profielen aan met behulp van vrienden en kennissen van het asielcentrum en wordt bij het gebruik van deze profielen bijgestaan door anderen. Verzoeker verklaarde reeds dat zijn profiel ook door anderen werd gebruikt. Het louter aanklikken van het *“vind-ik-leuk”* teken vereist volgens verzoeker niet dat iemand kan lezen of schrijven.

Hij wijst erop dat het merendeel van de (geletterde) facebook-gebruikers pagina's en berichten leuk vindt zonder aandacht te besteden aan de inhoud (verzoekschrift, stuk 11): *"Geletterdheid is geen vereiste om deel te nemen aan deze virtuele "vind ik leuk" maatschappij"*.

Het feit dat verzoeker facebook-vrienden heeft die afkomstig zijn uit andere regio's van Afghanistan, zoals Kabul, betekent niet dat verzoeker daar heeft geleefd of er zich zou kunnen vestigen. Hij heeft voor zijn vlucht uit Afghanistan steeds in zijn dorp Gobingargh verbleven en verklaarde reeds dat hij deze facebook-vrienden heeft ontmoet door zijn vlucht naar en zijn verblijf in België. Verzoeker verklaarde tevens dat hij onbekende mensen toevoegde op facebook. Het loutere feit dat verzoeker facebook-vrienden heeft uit andere regio's betekent dan ook niet dat hij er heeft verbleven of er mensen effectief kent. Zoals tevens blijkt uit een arrest van het Franse Hof van Cassatie (verzoekschrift, stuk 12), betekent het hebben van een facebook-vriend niet noodzakelijk dat dit ook een echte vriend betreft.

Verzoeker meent dan ook dat hij voldoet aan de vereisten van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet voor de feiten die hij niet met bewijsstukken kan staven en dat hem desgevallend *"het voordeel van de twijfel"* dient te worden toegekend.

Verzoeker benadrukt ten slotte dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de moord op zijn vader ten gevolge van diens eigendomsconflict met H.F. en het feit dat de moordenaars van zijn vader, die naar alle waarschijnlijkheid banden hebben met H.F. en de taliban, verzoeker viseren om te vermijden dat hij deze moord zou wreken en hem tot tweemaal toe thuis bezochten. Gelet op het fysieke en mentale geweld, zoals door verzoeker uitgelegd, is de vereiste graad van ernst bereikt. Verzoeker meent dat hij een vrees voor vervolging heeft omwille van het behoren tot een sociale groep omdat zijn vrees verband houdt met wraak op basis van familierelaties, zoals tevens bevestigd door rechtspraak door de Raad. Verzoeker verwijst naar informatie over H.F. en zijn banden met de taliban en naar informatie over de taliban zelf. Het netwerk van H.F. reikt bovendien verder dan alleen de provincie Kapisa, maar bereikt ook andere gebieden zoals Kabul en heeft bovendien banden met de overheid. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dan ook dat hij niet over een intern vestigingsalternatief beschikt in Afghanistan. De bewijslast van een intern vestigingsalternatief ligt evenwel bij de commissaris-generaal, die zich in de bestreden beslissing beperkt tot het geven een *"pro forma overzicht in abstracto van de relatief veilige gebieden in Afghanistan, zonder op enige wijze de concrete omstandigheden van verzoeker in acht te nemen"*. Hierdoor kan verzoeker evenmin de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst inroepen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de DVZ -verklaring en CGVS-vragenlijst van 20 februari 2016 (stuk 3);
- de notities van het persoonlijk onderhoud van 29 september 2017 (stuk 4);
- de notities van het persoonlijk onderhoud van 20 februari 2018 (stuk 5);
- zijn taskara (stuk 6);
- de kieskaart van zijn vader (stuk 7);
- de brief van het districtscentrum en de dreigbrieven gericht aan zijn vader met beëdigde vertaling (stuk 8);
- zijn bijlage 26 (stuk 9);
- het EASO-rapport *"Afghanistan: Security situation"* van december 2017 (stuk 10);
- het artikel *"6 in 10 of you will share this link without reading it, a new, depressing study says"* van Caitlin Dewey van 16 juni 2016 (stuk 11);
- het artikel *"Un « ami Facebook » n'est pas automatiquement un « ami », selon la Cour de cassation"* van Le monde van 6 januari 2017 (stuk 12);
- achtergrondinformatie over H.F. van *"Afghan biographies"* (stuk 13).

De Raad merkt op dat de stukken 3 tot 9 zich reeds in het administratief dossier bevinden (DVZ-verklaring en CGVS-vragenlijst, stuk 25; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 12; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5; Bijlage 26, stuk 27; Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 23, nrs. 1-4).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker met een aanvullende nota volgende stukken neer:

- een foto van een document ter bevestiging van zijn identiteit en woonplaats met beëdigde vertaling (stuk 1);

- de brief van het districtscentrum en de dreigbrieven gericht aan zijn vader met beëdigde vertaling, reeds neergelegd in het verzoekschrift onder stuk 8 (stuk 2).

De Raad merkt op dat stuk 2 reeds werd voorgelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 23, nrs. 2 en 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten te minimaliseren door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd en zijn profiel van *“ongeschoolde en analfabete landbouwer die opgroeide zonder toegang tot enige vorm van (vrije) (kwaliteits)pers en bovendien sinds 2015 niet meer in Afghanistan verblijft”*. De Raad treedt de commissaris-generaal echter bij dat dit voorgehouden profiel niet in overeenstemming te brengen is met verzoekers facebook-gebruik, zoals blijkt uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekers verweer in het verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het ontkennen dat zijn facebook-gebruik afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn analfabetisme. Verzoeker voert aan dat hij bij het aanmaken en gebruiken van zijn facebook-profielen werd bijgestaan door anderen, doch de Raad merkt op dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nadrukkelijk verklaarde dat hij zelf één van zijn facebook-profielen beheerde (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4). De vaststelling dat verzoeker aangaf dat hij zelf één van zijn facebook-profielen beheerde volstaat om afbreuk te doen aan zijn verklaringen over zijn analfabetisme. Het door verzoeker neergelegde artikel inzake facebook-gebruik van ‘The Washington Post’ (verzoekschrift, stuk 11) toont immers geenszins aan dat verzoeker als analfabeet in staat moet kunnen zijn om een facebookprofiel te beheren en actief te gebruiken. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoekers verklaring dat hij analfabeet is tevens klemmt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn profiel. Bovenal heeft verzoeker zelf aangegeven dat hij niet analfabeet is bij aanvang van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 25, p. 4). Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers analfabetisme, is de Raad van oordeel, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, dat de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn eigen profiel niet kon terugvinden uit een lijst van profielen met dezelfde naam wel degelijk aantoonde dat verzoeker bewust informatie achterhoudt voor de instanties belast het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming, hetgeen verder afbreuk doet aan verzoekers geloofwaardigheid. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal op basis van een grondige analyse van uw Facebookpagina's ernstige vermoedens dat uw verklaringen over het profiel dat u zichzelf aanmeet, nl.

dat van een analfabeet te zijn die nooit naar school is geweest en enkel op het land werkte (CGVS I, pg. 2 & 9), niet overeenstemmen met wie u werkelijk bent. Op de Facebookpagina die werd teruggevonden op basis van het telefoonnummer dat u vermeldde tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS, nl. een profiel op naam van 'S.A.T.' (CGVS I, pg. 8), blijkt u immers erg actief te zijn in het leuk vinden van een groot aantal pagina's. Zo vindt u onder meer verschillende nieuwspagina's en mediafiguren, waaronder ook een journaliste, leuk. Dergelijke activiteiten op uw Facebookpagina, die u zelf beweerde te beheren, stroken echter niet met uw profiel als analfabeet (CGVS II, pg. 4 & 10). U haalde in dit verband enkel aan dat de laatste dagen voor het tweede interview bij het CGVS iemand van Tagab onder uw toestemming mocht gebruik maken van uw GSM en deze persoon hierbij ook soms gebruikte maakte van uw Facebookpagina (CGVS II, pg. 10). Dergelijke uitleg vormt echter geen verklaring voor deze vele 'vind ik leuk's', aangezien u zelf zeer duidelijk tot tweemaal toe verklaarde deze Facebookpagina zelf te beheren.

Tevens beweerde u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS nog over twee andere Facebookpagina's beschikt te hebben onder de namen 'S.A.' en 'S.A.A.', waarvan u de inloggegevens echter zou zijn 'vergeten' (CGVS II, pg. 4). Toen u met een bepaalde Facebookpagina die door het CGVS werd gevonden, op naam van 'S.A.' geconfronteerd werd, beweerde u dat het niet uw pagina was omdat er geen profielfoto opstond (CGVS II, pg. 10). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat het niet duidelijk is of er geen profielfoto opstaat of deze foto op privé is ingesteld waardoor hij niet openbaar zichtbaar is. Het CGVS meent echter dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat deze Facebookpagina toch uw pagina is. Zo blijkt ten eerste (cf. informatie die werd toegevoegd aan uw dossier) dat deze pagina op naam van 'S.A.' een pagina is van een Afghaan die verblijft in België, aangezien erop vermeld wordt dat 'S.A.' in Brussel zou verblijven. Daarnaast blijkt uit een vergelijking van de Facebookpagina op naam van 'S.A.T.', die zoals gezegd aan het door u opgegeven telefoonnummer kon worden gekoppeld en waarvan u verklaart dat u dit zelf beheert, en de Facebookpagina op naam van 'S.A.' dat deze profielen 22 gemeenschappelijke vrienden hebben en dat deze profielen daarenboven meer dan 20 keren eenzelfde foto van diverse andere personen leuk vinden. Het CGVS meent op basis van de sterke link tussen beide profielen dat het bijzonder onwaarschijnlijk lijkt dat het profiel van 'S.A.' niet het uwe zou zijn. Tevens werd u, nadat u ontkend had dat de Facebookpagina op naam van 'S.A.' uw eigen pagina betrof, de kans geboden om aan te tonen wat dan uw eigen Facebookpagina onder de naam van 'S.A.' zou zijn. Deze naam werd ingegeven op Facebook en samen met u werd de lijst met zoekresultaten overlopen op de naam van 'S.A.', zodat u kon aanduiden wat het andere profiel zou zijn dat u op deze zelfde profielnaam had aangemaakt. U bleef hierbij echter in gebreke en u kon uw eigen profiel niet aanduiden, ook al werd de hele lijst met profielen op naam van S.A. samen met u overlopen (CGVS II, pg. 11). Omwille van bovenstaande redenen meent het CGVS dan ook dat u bewust informatie tracht achter te houden en de pagina op Facebook onder de naam van 'S.A.' wel degelijk van u is."

Uit bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers facebookprofiel kan bovendien blijken dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn verblijfplaatsen in Afghanistan, nu de bestreden beslissing terecht motiveert dat "De informatie op deze Facebookpagina – op naam van 'S.A.' – bevat overigens bijkomende, ernstige aanwijzingen dat u geen zicht biedt op uw reële situatie. Vooreerst blijkt uit deze Facebookpagina dat u afkomstig bent of gewoond hebt in Kabul. U heeft bovendien een twintigtal vrienden uit Kabul op deze Facebookpagina, hoewel u bij het CGVS verklaarde nooit buiten uw district geweest te zijn en ook geen vrienden uit Kabul te hebben of contact te hebben met mensen uit Kabul (CGVS II, pg. 3)." Verzoeker kan gevolgd worden in zijn verweer dat het hebben van facebook-vrienden niet noodzakelijk betekent dat dit ook echte vrienden zijn, doch de Raad merkt op dat het geheel van de motieven, in het bijzonder het feit dat bovenstaand facebookprofiel vermeldt dat verzoeker woonachtig is te Kabul (Landeninformatie, stuk 24, nr. 2), samen genomen met onderstaande motieven waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn levensomstandigheden in Afghanistan en zijn recent verblijf in het district Tagab in de provincie Kapisa niet aannemelijk maakt, een voldoende indicatie vormt dat verzoeker weldegelijk zijn banden met de stad Kabul tracht te verbergen voor de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht wordt immers ondergraven door de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op (i) het tijdstip waarop hij Afghanistan verlaten heeft, (ii) levensomstandigheden en (iii) zijn familiaal netwerk in Afghanistan.

De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop hij Afghanistan verliet: "Ten slotte legde u inconsistente verklaringen af over het

moment waarop u Afghanistan verliet. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u Afghanistan verliet voor het offerfeest in 2015. Het offerfeest begon dat jaar op 23 september 2015 (CGVS I, pg. 11). Later tijdens dat gehoor verklaarde u dat de personen die uw vader vermoord hadden, langskwamen in de 7de maand en dezelfde mensen 10 dagen later opnieuw op bezoek kwamen en u vervolgens Afghanistan verliet. De 7de maand van de Afgaanse kalender begint op 23 september 2015 en gelet op het feit dat u ten vroegste op de 10de dag van die maand Afghanistan verliet, zou dit willen zeggen dat u pas in oktober het land verliet (CGVS I, pg. 17 & 19). Dit betekent dat u na het offerfeest, dat in 2015 eindigde op 27 september, Afghanistan verliet. U herhaalde dit bovendien nog eens tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, waar u stelde na het offerfeest Afghanistan verlaten te hebben (CGVS II, pg. 5). Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek uit Afghanistan doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, gezien u de escalatie van uw problemen vlak voor uw beweerde vertrek uit de regio situeert. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u hierover coherent bent, en u zich ten minste kan herinneren of u in het jaar van uw vertrek voor of na het offerfeest – één van de belangrijkste religieuze feesten in de Islam, die meestal in familiekring wordt gevierd – Afghanistan verliet.” In zoverre verzoeker ter minimalisering van deze bevindingen verwijst naar zijn analfabete en ongeschoolde profiel, wijst de Raad erop dat hierboven reeds werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan dit profiel. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht geoordeeld dat: “Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt over het moment van uw vertrek, nl. dat u aanvankelijk tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat u Afghanistan verliet voor het offerfeest maar later tijdens hetzelfde gehoor bij het CGVS beweerde dat u Afghanistan verliet na het offerfeest en dit bovendien nog eens bevestigde tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, doet niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas maar ook aan uw beweerde recente verblijf in het district Tagab van de provincie Kapisa. U biedt immers omwille van deze steeds wisselende verklaringen met betrekking tot het moment van uw vertrek uit uw regio geen zicht op het moment van uw vertrek uit uw regio en de plaatsen waar u eventueel nadien verbleven zou hebben.”

Verder werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn familiaal netwerk en levensomstandigheden in Afghanistan. De bestreden beslissing oordeelde vooreerst terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het overlijden van zijn vader:

“Daarnaast legde u volatiele en wisselende verklaringen af over het moment waarop uw vader overleed. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, vraag nr. 13; vragenlijst CGVS, vraag nr. 3.4 & 3.5). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS zei u dat u op het gehoor bij de DVZ had verklaard dat u kind was en nooit had gezegd dat u slechts 10 jaar oud was op het moment van het overlijden van uw vader (CGVS I, pg. 3). Dergelijke ‘fout’ bij het invullen van de voorbereidende vragenlijst van het CGVS is weinig aannemelijk, aangezien u tijdens de registratie van uw verklaringen bij de DVZ tot driemaal toe had verklaard dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, nr. 13, vragenlijst CGVS, nr.3. 4 & 3.5). Bovendien werden uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen in het Pasjtoe en bevestigde u uw verklaringen door ze te ondertekenen (CGVS I, pg. 2). Enige tijd later verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS opnieuw dat uw vader vermoord werd toen u kind was en het 5 of 6 jaar gebeurde voordat u Afghanistan verliet (CGVS I, pg. 16). Aangezien u Afghanistan verliet in 2015 zou dit zou betekenen dat uw vader vermoord werd in 2009 of 2010. U was op dat moment respectievelijk 14 of 15 jaar oud. Vervolgens verklaarde u dat u denkt dat uw vader vermoord werd nadat hij de laatste dreigbrief zou hebben ontvangen. Aangezien uit de vertaling van deze ‘dreigbrief’ – die eigenlijk een uitnodiging van de shura van het dorp Badrab blijkt te zijn aan het adres van uw vader en zijn broers – blijkt dat hij dateert van 6 januari 2014, zou dit betekenen dat uw vader vermoord werd toen u 19 jaar oud was. U stelde zelf echter dat u toen maar 16 jaar oud was volgens uw Taskara (CGVS I, pg. 16). Dergelijke verklaring houdt echter geen steek aangezien u bij de DVZ zelf verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1995 (Verklaring DVZ, nr. 4).” en “Daarnaast blijken uw verklaringen over uw familie in Afghanistan tegenstrijdig te zijn met de documenten die u voorlegde bij het CGVS. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u helemaal geen neven of nonkels had in Afghanistan (CGVS I, pg. 7 & 8). Uit de vertaling van de dreigbrieven en de brief van het districtscentrum in verband met het landconflict van uw vader blijkt echter dat uw vader, genaamd S., 2 broers had. Zo is één van de dreigbrieven gericht aan ‘A., H. en S., de zonen van D.M.’. Daarnaast wordt er in de brief van het districtcentrum vermeld dat S. – uw vader – en A. broers zijn en de zonen van D.M. zijn.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar het lange tijdsverloop tussen de moord op zijn vader in zijn jeugd, die de aanleiding vormt voor zijn vrees voor vervolging, en zijn aankomst in België en de persoonlijke onderhouden, merkt de Raad op dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek om

internationale bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Dit geldt temeer gezien uit bovenstaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van analfabete en ongeschoolde landbouwer, zodat zijn verweer in het verzoekschrift dat zijn tijdsbesef beperkt is niet kan worden aanvaard. Verder dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het Commissariaat-generaal gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker gezien dit een dermate ingrijpende gebeurtenis betreft als de moord op zijn vader, die bovendien de essentie van zijn asielrelaas uitmaakt en de aanleiding heeft gevormd voor verzoekers verdere problemen in Afghanistan. Verzoeker brengt immers geen bewijs bij van enige geheugenproblemen. Dat verzoeker frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn leeftijd op het moment dat zijn vader gestorven is doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over dit overlijden en bijgevolg ook aan verzoekers verklaringen dat de moord op zijn vader de aanleiding vormde van zijn eigen problemen en aldus aan zijn vertrek uit Afghanistan.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over zijn ooms tegenstrijdig zijn met de inhoud van de door hem neergelegde documenten: *“Daarnaast blijken uw verklaringen over uw familie in Afghanistan tegenstrijdig te zijn met de documenten die u voorlegde bij het CGVS. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u helemaal geen neven of nonkels had in Afghanistan (CGVS I, pg. 7 & 8). Uit de vertaling van de dreigbrieven en de brief van het districtscentrum in verband met het landconflict van uw vader blijkt echter dat uw vader, genaamd S., 2 broers had. Zo is één van de dreigbrieven gericht aan ‘A., H. en S., de zonen van D.M.’. Daarnaast wordt er in de brief van het districtcentrum vermeld dat S. – uw vader – en A. broers zijn en de zonen van D.M. zijn. Het feit dat uw verklaringen over uw familie dermate tegenstrijdig zijn met de documenten die u in dit verband voorlegde, nl. dat u verklaart geen neven of nonkels te hebben maar uit uw documenten blijkt dat uw vader twee broers heeft, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat de verklaringen die u aflegt over uw familie in Afghanistan overeenstemmen met de documenten die u ter ondersteuning van uw asielrelaas voorlegt.”* Hieruit blijkt bovendien dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn familiaal netwerk in Afghanistan.

De vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers facebook-gebruik, waaruit blijkt dat hij verschillende nieuwspagina's en mediafiguren 'leuk vindt', doen bovendien verder afbreuk aan zijn verklaringen over zijn profiel van ongeschoolde landbouwer die geen toegang heeft tot de media. In het licht van deze vaststellingen, is de Raad dan ook van oordeel dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn verblijf in zijn regio van herkomst toe te lichten door correcte informatie te geven over belangrijke personen en recente incidenten die plaatsvonden in zijn beweerde regio van herkomst. Verzoeker toont niet aan dat zijn jonge leeftijd en het lange tijdsverloop sinds deze gebeurtenissen hem zouden verhinderen om te antwoorden op eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met deze incidenten, temeer gelet op het feit dat uit zijn facebookprofiel een grote interesse blijkt in het nieuws uit Afghanistan. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing kan echter genoegzaam blijken dat verzoekers kennis over recente incidenten in zijn vermeende regio van herkomst lacunair is, gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake verzoekers lacunaire kennis over (i) de dood van de schaduwgouverneur van de Taliban, Maulvi Aziz, (ii) de situering in de tijd van de dood van talibanleider Shafaq, (iii) het districthoofd Qudus, (iv) leden van de provincieraad, (v) de talibanleider Gorzang Safi, (vi) de aanslag op studenten en (vii) een politieagent die kinderen ontvoerde.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij stelt dat er slechts een *“marginale discrepantie”* bestaat tussen verzoekers verklaringen over het tijdstip van de moord op talibanleider Shafaq en de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier, noch dat er onzekerheid zou bestaan over het tijdstip van deze moord. Verzoeker verklaarde immers dat dit incident twee à twee-en-half jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvond (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7), terwijl uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 24, nrs. 8-9) blijkt dat dit plaatsvond in januari 2015 en dus minder dan één jaar voor verzoekers beweerde vertrek uit zijn voorgehouden regio van herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5), hetgeen een dermate significante discrepantie betreft die bovendien niet verschoond kan worden door verzoekers bewering dat hij de (Westerse) kalender niet beheerst.

De Raad stelt immers vooreerst vast dat de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van analfabete en ongeschoolde landbouwer, eveneens afbreuk doet aan zijn verklaringen dat hij de Afghaanse kalender niet goed beheerst (*Ibid.*). Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonde dat hij kennis dient te hebben van de Westerse kalender om recente incidenten in zijn regio van herkomst in de tijd te kunnen situeren.

De Raad merkt verder op dat verzoekers verweer in het verzoekschrift dat een gemiddelde Belg een vraag over de samenstelling van de gemeente- of provincieraad niet zou kunnen beantwoorden, geen afbreuk kan doen aan verzoekers lacunaire kennis omtrent de leden van de provincieraad in zijn regio van herkomst, temeer gezien uit het bovenstaande reeds genoegzaam blijkt waarom dergelijke kennis weldegelijk redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot belangrijke personen en recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn recent verblijf aldaar:

“Tevens legde u inconsistente en foutieve verklaringen af over een aantal feiten die zich recent voor uw vertrek afspeelden in het district Tagab van de provincie Kapisa. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat Maulvi Aziz de schaduwgouverneur van de Taliban was en dat hij overleden was. U wist echter niet hoe hij was overleden en of hij met name door een bombardement was overleden, of door de overheid was vermoord of door ‘hun’ groepen (CGVS I, pg. 15). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u echter dat u dacht dat hij nog in leven was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS II, pg. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat Maulvi Aziz inderdaad schaduwhoofd van de Taliban voor het district Tagab was. Echter, in tegenstelling tot uw laatste verklaringen bij het CGVS, blijkt uit de informatie dat Maulvi Aziz omkwam bij een drone-aanval in Kapisa december 2014. Het is dan ook merkwaardig dat u van dit belangrijk feit niet op de hoogte blijkt te zijn aangezien het plaatsvond in het jaar vóór beweerde uw vertrek uit Tagab. Daarnaast beweerde u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat de Talibanleider Shafaq om het leven kwam toen een vliegtuig zijn wagen bombardeerde ongeveer 2 à 2,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS II, pg. 7 & 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat Abdul Ghaffar, alias Shafaq, de deputy Talibangouverneur voor de provincie Kapisa, inderdaad omkwam tijdens een operatie van de overheid in het district Tagab. Het CGVS merkt echter op dat uw situering van dit incident in de tijd volledig niet strookt met de informatie waarover het beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat Shafaq om het leven kwam in januari 2015, dus minder dan een jaar voor u volgens uw verklaringen uw regio van herkomst, het district Tagab, zou hebben verlaten, en dus niet, zoals u verklaarde, 2 à 2,5 jaar voor uw vertrek. Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over de dood van Maulvi Aziz en uw – laatste – verklaringen bij het CGVS over de dood van Maulvi Aziz en Shafaq – twee prominente Talibanleiders uit uw district – niet overeenstemden met informatie waarover het CGVS beschikt, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Tagab in de provincie Kapisa. Er kan immers redelijkerwijs van u verwacht worden dat u over dermate belangrijke feiten uit uw regio op de hoogte bent en u hierover correcte en coherente informatie geeft.

Voorts bleek u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS niet op de hoogte te zijn van een aantal belangrijke feiten die plaatsvonden in het district Tagab van de provincie Kapisa. Zo bleek uw kennis over het districthoofd Qudus zeer beperkt te zijn. U wist wel dat Qudus het laatste districtshoofd van Tagab was voor uw vertrek uit Afghanistan, maar wanneer u meer diepgaande vragen werden gesteld over deze belangrijke persoon uit uw regio, kon u hierop geen antwoorden bieden. Zo wist u niet wanneer Qudus aan de macht kwam; of dit meer of minder dan een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan was (CGVS II, pg. 6). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Qudus al aan de macht kwam in 2013 en hij dus zeker meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek de regio tot districtshoofd van Tagab benoemd of verkozen werd. Verder bleek u niet op de hoogte te zijn van eventuele problemen die het districtshoofd Qudus gekend zou hebben (CGVS II, pg. 6). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat Qudus bij een aanslag in centraal Kapisa gewond raakte in augustus 2014. Tevens werd u gevraagd naar leden van de provincieraad en of er mensen van Tagab in de provincieraad zetelden. U beweerde echter niemand te kennen uit de provincieraad (CGVS II, pg. 7). Dit hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Haji Azizullah Safi afkomstig is uit Tagab en sinds 2014 – dus recent voor uw vertrek – in de provincieraad zetelde. Daarnaast bleek u ook een belangrijke Talibanleider, nl. Gorzang Safi, niet te kennen (CGVS II, pg. 8). Toen u vervolgens gevraagd werd of er ooit studenten om het leven gekomen waren in uw regio, verklaarde u hierover geen informatie te hebben (CGVS II, pg. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in februari 2012 in uw district een aantal studenten werden doodgeschoten toen ze terugkwamen van een ingangsexamen voor de universiteit (CGVS II, pg. 9).

Ten slotte beweerde u geen informatie te hebben over politieagenten die mensen zouden ontvoerd hebben of over het feit dat kinderen ontvoerd zouden zijn in uw regio (CGVS II, pg. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier blijkt echter dat een lokale politieagent met de naam Fazli verschillende kinderen ontvoerde in het jaar 2014.

Het feit dat u een beperkte kennis bleek te hebben over belangrijke figuren uit uw regio en u geen kennis bleek te hebben over verschillende belangrijke feiten die zich afspeelden in uw district in de jaren voor uw vertrek, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit het district Tagab, provincie Kapisa.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, doch uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij recent verbleven heeft in Gobingargh, in het district Tagab, in de provincie Kapisa, in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Ten overvloede merkt de Raad bovendien op dat de bestreden beslissing terecht motiveerde dat verzoekers verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing. Wat verzoekers verweer tegen de motivering met betrekking tot het overlijden van verzoekers vader betreft, kan dienstig worden verwezen naar bovenstaande argumentatie. Verzoekers verweer beperkt zich verder in wezen tot de vaststelling dat er geen beëdigde vertaling voorligt van de door hem neergelegde documenten die zijn problemen kunnen bevestigen. De Raad stelt hierbij echter vast dat uit het administratief dossier genoegzaam kan blijken dat er een beëdigde vertaling van de door verzoeker neergelegde “dreigbrieven” voorligt (Documenten neergelegd door asielzoeker, stuk 23, nr. 5), waarvan de inhoud bovendien niet wordt betwist door verzoeker in het verzoekschrift. Uit deze vertaling en de motieven van de bestreden beslissing kan echter blijken dat verzoekers verklaringen op verschillende vlakken niet overeenstemmen met de inhoud van de door hem neergelegde documenten. Verzoekers verweer dat de afwezigheid van een expliciete verwijzing naar de taliban in de hierboven vermelde documenten niet betekent dat er geen betrokkenheid is van de taliban, doet geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou verklaren dat deze documenten dreigbrieven van de taliban betreffen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 12, p. 3-4), terwijl dit niet kan blijken uit de door hem neergelegde documenten. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen dat hij analfabeet is, doch de Raad merkt op dat hierboven reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers analfabetisme. Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden dat de door hem neergelegde documenten zijn problemen kunnen bevestigen, gezien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat zijn verklaringen inhoudelijk overeenstemmen met de door hem neergelegde documenten, *quod non*. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten. Bovendien merkt de Raad nog op dat uit deze documenten louter kan worden opgemaakt dat verzoekers vader betrokken was bij een landconflict, doch dat zij de moord op verzoekers vader noch verzoekers problemen naar aanleiding van dit landconflict kunnen staven.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker de overige pertinente en correcte motieven met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas ongemoeid laat. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen:

“Vooreerst legde u tegenstrijdige en volatiele verklaringen af over de invallen bij u thuis die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit Afghanistan en over het overlijden van uw vader dat de oorzaak vormde van de problemen die u in Afghanistan zou gekend hebben.

Zo bleken uw verklaringen bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) over uw aanwezigheid tijdens en het tijdsverloop tussen de twee invallen bij u thuis voor u Afghanistan verliet tegenstrijdig te zijn. U verklaarde bij de DVZ dat uw moeder u verborg tijdens de eerste inval van deze onbekende groep mensen en uw moeder tegen die personen zei dat u niet thuis was. Vervolgens zei u bij de DVZ dat die mensen de dag nadien opnieuw zijn langsgekomen. U was toen aanwezig en uw moeder zou u wederom verborgen hebben (vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de verklaringen die u hierover aflegde bij het CGVS. U verklaarde immers tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u tijdens dat eerste bezoek niet thuis was, maar hout aan het sprokkelen was (CGVS I, pg. 17). Daarnaast beweerde u bij het CGVS tijdens hetzelfde gehoor dat er tussen het eerste en tweede bezoek van de mensen die naar u op zoek waren een tijdsverloop van 10 dagen zat (CGVS I, pg. 19). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel uw aanwezigheid tijdens de inval van de onbekende groep mensen die op zoek was naar u – waarbij u bij de DVZ verklaarde aanwezig te zijn en bij het CGVS

verklaarde niet thuis te zijn – als over het tijdsverloop tussen de twee invallen van deze mensen – waarbij u bij de DVZ verklaarde dat de invallen plaatsvonden op 2 opeenvolgende dagen en bij het CGVS verklaarde dat er 10 dagen tussen zaten - ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u worden gegaan dat u over het tijdsverloop tussen deze bezoeken en uw aanwezigheid tijdens deze bezoeken eenduidige en coherente verklaringen aflegt aangezien deze invallen de rechtstreekse aanleiding vormden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Daarnaast legde u volatiele en wisselende verklaringen af over het moment waarop uw vader overleed. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, vraag nr. 13; vragenlijst CGVS, vraag nr. 3.4 & 3.5). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS zei u dat u op het gehoor bij de DVZ had verklaard dat u kind was en nooit had gezegd dat u slechts 10 jaar oud was op het moment van het overlijden van uw vader (CGVS I, pg. 3). Dergelijke 'fout' bij het invullen van de voorbereidende vragenlijst van het CGVS is weinig aannemelijk, aangezien u tijdens de registratie van uw verklaringen bij de DVZ tot driemaal toe had verklaard dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud was (verklaring DVZ, nr. 13, vragenlijst CGVS, nr.3. 4 & 3.5). Bovendien werden uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen in het Pasjtoe en bevestigde u uw verklaringen door ze te ondertekenen (CGVS I, pg. 2). Enige tijd later verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS opnieuw dat uw vader vermoord werd toen u kind was en het 5 of 6 jaar gebeurde voordat u Afghanistan verliet (CGVS I, pg. 16). Aangezien u Afghanistan verliet in 2015 zou dit zou betekenen dat uw vader vermoord werd in 2009 of 2010. U was op dat moment respectievelijk 14 of 15 jaar oud. Vervolgens verklaarde u dat u denkt dat uw vader vermoord werd nadat hij de laatste dreigbrief zou hebben ontvangen. Aangezien uit de vertaling van deze 'dreigbrief' – die eigenlijk een uitnodiging van de shura van het dorp Badrab blijkt te zijn aan het adres van uw vader en zijn broers – blijkt dat hij dateert van 6 januari 2014, zou dit betekenen dat uw vader vermoord werd toen u 19 jaar oud was. U stelde zelf echter dat u toen maar 16 jaar oud was volgens uw Taskara (CGVS I, pg. 16). Dergelijke verklaring houdt echter geen steek aangezien u bij de DVZ zelf verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1995 (Verklaring DVZ, nr. 4). Dergelijke volatiele verklaringen over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, waarbij u eerst verklaarde dat uw vader overleed toen u 10 jaar oud, u vervolgens verklaarde dat u 14 of 15 jaar oud was toen hij stierf en uiteindelijk verklaarde dat u reeds 19 jaar oud was toen uw vader overleed, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, een verregaande én ingrijpende gebeurtenis in uw leven die bovendien de oorzaak vormde van de problemen waardoor u uw land verlaten hebt, samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de problemen die uw vader gekend had in Afghanistan niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten die u in dit verband voorlegde.

Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat uw vader 3 dreigbrieven van de Taliban en een brief van het districtscentrum had ontvangen nadat het eigendomsconflict met H.F. begonnen was (CGVS I, pg. 3 & 4). Uit de vertaling van deze 'dreigbrieven' blijkt echter op geen enkele wijze dat deze afkomstig zouden zijn van de Taliban, noch dat het om brieven zou gaan waarin bedreigingen worden geuit aan wiens adres dan ook. Zowel de eerste, de tweede als de derde brief blijken afkomstig te zijn van de stammenraad van Bedrab en vermelden op geen enkele wijze de Taliban. Volgens de vertaling van deze documenten blijkt het telkens om een uitnodiging te gaan aan het adres van uw vader en zijn broers om te verschijnen voor de shura. Ter verschoning van het gebrek aan kennis van de inhoud van deze stukken verklaarde dat u analfabeet was en niet kon lezen of schrijven en daarom niet wist wat er in de brief stond (CGVS I, pg. 4). Dit vormt echter geen geldige verschoning voor de vastgestelde inconsistentie aangezien u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS stelde dat uw moeder u over het bestaan van deze brieven inlichtte na uw aankomst in België en u aan haar vroeg om deze documenten naar u op te sturen (CGVS I, pg. 4). Daarenboven kan, gezien de overige vaststellingen in uw dossier (cf. infra), bezwaarlijk geloof worden gehecht aan het feit dat u een ongeschoolde analfabeet zou zijn. Het feit dat uw verklaringen dermate inconsistent zijn met dergelijke belangrijke bewijsstukken die betrekking hebben op de problemen van uw vader doet dan ook op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u tenminste zou weten wie deze brieven gestuurd heeft aangezien ze raken aan de kern van uw asielrelaas, nl. beweerde het eigendomsconflict en de moord op uw vader die de rechtstreekse oorzaak vormde voor de bedreigingen die uzelf ontving in Afghanistan, en het nota bene uw moeder zelf was die u over deze brieven inlichtte.

Daarnaast blijken uw verklaringen over uw familie in Afghanistan tegenstrijdig te zijn met de documenten die u voorlegde bij het CGVS.

Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u helemaal geen neven of nonkels had in Afghanistan (CGVS I, pg. 7 & 8). Uit de vertaling van de dreigbrieven en de brief van het districtscentrum in verband met het landconflict van uw vader blijkt echter dat uw vader, genaamd S., 2 broers had. Zo is één van de dreigbrieven gericht aan 'A., H. en S., de zonen van D.M.'. Daarnaast wordt er in de brief van het districtcentrum vermeld dat S. – uw vader – en A. broers zijn en de zonen van D.M. zijn. Het feit dat uw verklaringen over uw familie dermate tegenstrijdig zijn met de documenten die u in dit verband voorlegde, nl. dat u verklaart geen neven of nonkels te hebben maar uit uw documenten blijkt dat uw vader twee broers heeft, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat de verklaringen die u aflegt over uw familie in Afghanistan overeenstemmen met de documenten die u ter ondersteuning van uw asielrelaas voorlegt.

Voorts legde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS zeer vage verklaringen af over de inhoud en de volgorde van de 'dreigbrieven', over wie uw vader vermoord had én over het verband tussen het beweerde eigendomsconflict van uw vader en de interventie van de Taliban. Zo verklaarde u niet te weten om welke redenen de Taliban die dreigbrieven verzonden naar uw vader (CGVS I, pg. 17). U wist tevens niet wat de inhoud van de dreigbrieven was of in welke volgorde uw vader de dreigbrieven had ontvangen (CGVS I, pg. 4). U wist zelfs niet of uw vader deze brieven op het zelfde moment ontving of op verschillende momenten (CGVS I, pg. 4). Bovendien wist u niet hoe het kwam dat de Taliban überhaupt betrokken was met de problemen van uw vader (CGVS I, pg. 4 & 5). Daarnaast verklaarde u niet te weten wie uw vader vermoord had (CGVS I, pg. 17). Dergelijk gebrek aan kennis over de dreigbrieven die uw vader zou gekregen hebben, over de groep of personen die achter de moord op uw vader zaten en over het verband tussen het landconflict van uw vader en de Taliban, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers van u verwacht worden dat u toch iets beter op de hoogte zou zijn van deze elementen die aan de kern van uw asielrelaas raken, aangezien u na uw aankomst in België met uw moeder gesproken had en zij u verteld had over de moord op uw vader en u in dit verband de documenten had opgestuurd (CGVS I, pg. 4).

Ten slotte legde u inconsistente verklaringen af over het moment waarop u Afghanistan verliet. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u Afghanistan verliet voor het offerfeest in 2015. Het offerfeest begon dat jaar op 23 september 2015 (CGVS I, pg. 11). Later tijdens dat gehoor verklaarde u dat de personen die uw vader vermoord hadden, langskwamen in de 7de maand en dezelfde mensen 10 dagen later opnieuw op bezoek kwamen en u vervolgens Afghanistan verliet. De 7de maand van de Afghaanse kalender begint op 23 september 2015 en gelet op het feit dat u ten vroegste op de 10de dag van die maand Afghanistan verliet, zou dit willen zeggen dat u pas in oktober het land verliet (CGVS I, pg. 17 & 19). Dit betekent dat u na het offerfeest, dat in 2015 eindigde op 27 september, Afghanistan verliet. U herhaalde dit bovendien nog eens tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, waar u stelde na het offerfeest Afghanistan verlaten te hebben (CGVS II, pg. 5). Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek uit Afghanistan doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, gezien u de escalatie van uw problemen vlak voor uw beweerde vertrek uit de regio situeert. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u hierover coherent bent, en u zich ten minste kan herinneren of u in het jaar van uw vertrek voor of na het offerfeest – één van de belangrijkste religieuze feesten in de Islam, die meestal in familiekring wordt gevierd – Afghanistan verliet.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, nl. dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de twee invallen bij u thuis door een onbekende groep mensen, dat u volatiele verklaringen aflegde over het moment waarop uw vader overleed of vermoord werd, dat uw verklaringen over de problemen die uw vader gekend had niet overeenstemmen met de documenten die u in dit verband voorlegde, dat u over verschillende elementen van uw asielrelaas zeer vage verklaringen aflegde en u bovendien inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop u vertrok uit Afghanistan, kan er niet het geringste geloof worden gehecht aan het eigendomsconflict waardoor uw vader vermoord zou zijn en de bedreigingen die u omwille van de moord op uw vader voor uw vertrek uit Afghanistan zou ontvangen hebben."

Voorgaande motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Op grond van bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

De door verzoeker neergelegde taskara en kieskaart van zijn vader kunnen louter verzoekers identiteit en herkomst uit het dorp Gobingargh in het district Tagab in de provincie Kapisa bevestigen, elementen die in de huidige stand van het onderzoek niet worden betwist, doch vormen geen bewijs van verzoekers recent verblijf in zijn regio van herkomst. Wat de door verzoeker neergelegde 'dreigbrieven van de taliban' betreft, werd hierboven reeds geoordeeld dat aan deze documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend, en dat zij in ieder geval hoogstens kunnen aantonen dat verzoekers vader in een landconflict verwickeld was. De brief van het districtcentrum kan eveneens louter aantonen dat verzoekers vader een landconflict had, doch vormt geen bewijs van de moord op verzoekers vader noch van verzoekers problemen met de taliban. Waar verzoeker ter terechtzitting een bevestiging neerlegt van zijn identiteit en woonplaats, merkt de Raad op dat deze werd opgesteld op vraag van verzoeker en aldus een gesolliciteerd karakter vertoont. De Raad verwijst naar objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 24, nr. 6), met name de *"COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude"* van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bovendien moet eveneens opgemerkt worden dat de documenten kopieën of foto's betreffen waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Gelet op het voorgaande kunnen de neergelegde documenten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas dan ook niet herstellen.

Wat de door verzoeker in zijn verzoekschrift neergelegde informatie over H.F. betreft, merkt de Raad nog op dat deze niet dienstig in rekening kan worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in de provincie Kapisa, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Gobingargh, in het district Tagab, in de provincie Kapisa, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van recente herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het eerste persoonlijke onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 12, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP